

שאלה של טעם

מאת שוליה אפרה

כשאמא שלי אוֹפה עוגה
תענוג לְהַבֵּיט — זו ממש חגיגה!
מקפת חומה של ספלים, קערות,
בקשי אפשר את פניה לראות!
טובלת בקמח ביצים וספר
ממצצת בשפטיה: „זה יהיה נחדר!“

ובין הkekצפה לבין הבחישות
לווחשת לעצמה כל מני בחישות,
משם כמו קוסמת או בעלת-אוב,
ומכרייה מדי פעם: „זה מכרח לצאת טוב!“

וכשהעסה בתנור עולה ותופחת,
גם אמה מרלב גואה מתנפחת.
וכשהריה חומק מהבית לחצר,
מריחות השבת הוא הטוב ביותר!

כשאמננו את דלת התנור פותחת,
ולמראה העוגה היא קורנת מנחת,
ואומרת: „אכן, היא נאה ומצחחת! —
אני מצפה כבר לרגע שתתקרר לה סופיסוף
עוגת השבע — כל פרור בה אטרף!“

... אבל מה, אם יהיה לי פתאם לא-טעים?
לא אמר כלום לאמא,
זה פשוט לא-נעימים...